

پیرامون شایعه توبه و درخواست عفو از رهبر انقلاب تکذیبیه آیت الله کاظمینی بروجردی

می‌دانم که چه زنده باشم و چه مرا به قتل رسانند، بیشتر از گذشته در معرض شایعه‌سازیهای وزارت اطلاعات قرار گرفته‌ام، فلذا باز هم سؤال می‌کنم: اگر آنطور که مرا افترا می‌زنند، خائن به اسلام و مردم و وطنم بودم و اهل فساد و تجاوز و کلاهبرداری بودم، پس چرا طی ۱۵ سال فعالیتیم، شاکیانم فقط دادگاه ویژه روحانیت و وزارت اطلاعات هستند؟! اگر بیسواد و بدعت‌گزارم و کاری خلاف شرع کرده‌ام، پس چرا دادگاهم بطور علنی و با حضور نمایندگان خبرگزاریها برگزار نشد، تا زحمت بی‌آبرو کردنم بر دوش متهمین ردیف اول جنایت بر علیه بشریت نیفتد!؟

ایران پرس نیوز: اگر اینجانب قصد توبه و التماس داشتم قبل از آنکه پدر و مادرم و جمعی از یارانم را به قتل رسانند و به همسرم تجاوز کنند و خانواده‌ام را آواره نمایند و علاقمندانم را به صلابه کشند، چنین می‌کردم!

چگونه توبه کنم در حالی که هر روز عده‌ای از هموطنانم بر چوبه‌ی دارند! آیا از کسانی طلب عفو کنم که گدازه‌های آتشفشان نفسشان هر لحظه می‌سوزاند و ویران می‌کند، و چشمان پدر و مادران این سرزمین از جنایاتشان خون می‌گرید! با کدامین کلمات استغفار کنم از یاغیان و دزدان و قاتلان نسل و حرث تمدن بزرگ ایرانی؟

اینها دستان هر خودفروخته‌ی بی‌اصل و نصبی را به گرمی می‌فشرند و حوالات در خواستی را با کمال میل تقدیم می‌کنند، جرم من این بود که نخواستم دعاگوی شیاطین بزرگ دینی و ثناگوی مستکبرین مذهبی شوم، جنایتکارانی که داروهای اعتیادآور می‌دهند تا نتوانم فریاد بکشم، و انواع بلاهائی که از بیان آن شرم دارم بر من ۵۰ ساله وارد می‌کنند تا خرد شوم و آزادی را گدائی کنم، سریال اعترافات جعلی‌ام را در رسانه‌ها نمایش می‌دهند و فیلم آنرا در شهر توزیع می‌کنند و دگر بار در جرایدشان می‌نویسند: یک شخص روحانی‌نما به نام "حسین ک" توبه کرد و درخواست عفو نمود.

در این لحظات بسیار سخت، به حرمت خون همه‌ی شهدای راه آزادی، که در مملکت مدعی عدالت، هر لحظه بر تیراژ آن افزوده می‌گردد، قسم می‌خورم که حسرت توبه را بر دلشان باقی گذاشته‌ام، و بعد از عمری مجاهدت که طی آن، تقویمی ملت‌هت و پرتشویش را بر دوش کشیدم، در این آخرین روزهای وحشتناک و لحظات هولناک، در انتظار اعدام باقی می‌مانم و مانند جدم، مرگ باعزت را بر زندگی ذلت‌بار ترجیح می‌دهم.

می‌دانم که چه زنده باشم و چه مرا به قتل رسانند، بیشتر از گذشته در معرض شایعه‌سازیهای وزارت اطلاعات قرار گرفته‌ام، فلذا باز هم سؤال می‌کنم: اگر آنطور که مرا افترا می‌زنند، خائن به اسلام و مردم و وطنم بودم و اهل فساد و تجاوز و کلاهبرداری بودم، پس چرا طی ۱۵ سال فعالیتیم، شاکیانم فقط دادگاه ویژه روحانیت و وزارت اطلاعات هستند؟! اگر بیسواد و بدعت‌گزارم و کاری خلاف شرع کرده‌ام، پس چرا دادگاهم بطور علنی و با حضور نمایندگان خبرگزاریها برگزار نشد، تا زحمت بی‌آبرو کردنم بر دوش متهمین ردیف اول جنایت بر علیه بشریت نیفتد!؟ چرا مانع از درمانم می‌شوند در حالی که از ناراحتی‌های قلبی و پارکینسون شدید رنج بسیار می‌برم؟! چرا مانع هجرتم به عراق می‌شوند؟! آیا به فکر محافظت از جان من هستند، یا از افشاگری یک پیشوای مستقل مذهبی، در انظار جهانی می‌هراسند!؟

لازم به ذکر است که شایعه دروغین توبه آقای بروجردی، در سایتهای خبری وابسته به رژیم و در صفحه ۳ روزنامه "ایران" مورخ